

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-04119/2017-ERU

V Praze dne 26. října 2017

Č. j. 04119-6/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. OSR-04119/2017-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 18. dubna 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE]

[REDAKCE] ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. Správní řízení vedené pod sp. zn. OSR-04119/2017-ERU s účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], zahájené pro podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 8. října 2015 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Rožnov pod Radhoštěm, ulice Pivovarská, u nemovitosti č. p. 31 strojně zemní práce, při kterých došlo k poškození nízkotlaké plynovodní přípojky IPE DN 40, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **se dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu v návaznosti na § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů ve smyslu ust. § 67 a násl. správního řádu,**

z a s t a v u j e .

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 9. listopadu 2016 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) v důsledku zjištění poškození nízkotlaké plynovodní přípojky IPE DN 40 (dále také „plynárenské zařízení“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [REDAKCE],

účastníka řízení nebyl upozorněn na žádné podzemní sítě a prováděl pouze výkop pro odvod dešťové vody. Jednalo se o pouhý pronájem bagru se strojníkem, nikoli o kompletní dodávku.

IV. Právní hodnocení

Úřad v tomto případě posuzoval spáchaný přestupek dle právní úpravy energetického zákona účinného v době spáchání přestupku, tedy dle energetického zákona účinného do 31. prosince 2015. Listina základních práv a svobod čl. 40 odst. 6 stanoví, že: „Trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější“. Správní orgán uvádí, že jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 (ust. § 91a odst. 1 písm. m), tak i úprava účinná v době vydání tohoto rozhodnutí (ust. § 91a odst. 1 písm. o) trestá v právě uvedených ustanoveních vždy za porušení ust. § 68. odst. 3 energetického zákona. Ohledně samotné skutkové podstaty přestupku, tedy porušení ust. § 68 odst. 3, Úřad uvádí následující. Energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 zakazoval provádět v ochranném pásmu činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu, při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Energetický zákon účinný v době vydání tohoto rozhodnutí ve svém ust. § 68 odst. 3 uvádí navíc, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Z uvedeného srovnání je zřejmé, že pozdější právní úprava je pro pachatele předmětného přestupku přísnější, když zakazuje i již pouhé omezení bezpečnosti a spolehlivosti provozu plynárenských zařízení, naproti právní úpravě účinné do 31. prosince 2015, kde pro naplnění skutkové podstaty přestupku nepostačovalo pouhé omezení provozu, ale bylo nutné bezpečnost a spolehlivost provozu plynárenského zařízení ohrozit. Ustanovení týkající se skutkové podstaty jednání účastníka řízení tak pro něho není z hlediska pozdějšího zákona příznivější, neboť se oproti zákonu účinnému v době jeho jednání nijak nezměnilo.

Dne 1. července 2017 nabyl účinnosti zákon o odpovědnosti za přestupky, a pozbyl účinnosti zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky se zahájena řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou disciplinárního deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, dokončí podle dosavadních zákonů. Jelikož k jednání účastníka řízení došlo před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, postupoval proto z procesního hlediska správní orgán podle zákona o přestupcích.

Dle ust. § 7 zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější.

S ohledem na skutečnost, že správní orgán rozhodl o zastavení řízení o správním deliktu s účastníkem řízení, neshledal žádný důvod, pro použití novelizovaného zákona o přestupcích, neboť v případě zastavení řízení není v žádném ohledu tento zákon jako zákon pozdější pro účastníka řízení příznivější, než zákon o přestupcích, který byl účinný v době jednání účastníka řízení.

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona. V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona.

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil.

Správní orgán posoudil vyjádření účastníka řízení v podaném odporu a podklady obsažené v kontrolním spisu, přičemž zjistil, že v Protokolu o poškození plynárenského zařízení třetí stranou ze dne 8. října 2015 je jako poškozitel uvedena Římskokatolická farnost, se sídlem Pivovarská 31, Rožnov pod Radhoštěm, IČO: 47997796, přičemž za poškozitele potvrdil protokol děkan Římskokatolické farnosti. Rovněž v dokumentu označeném jako Zpráva – stroje účastník řízení fakturuje odběrateli, Římskokatolické farnosti v Rožnově pod Radhoštěm toliko pronájem bagru se strojníkem. Správní orgán dospěl k názoru, že účastník řízení není osobou za poškození plynárenského zařízení odpovědnou.

Úřad uvádí, že s ohledem na právní názor a rozhodovací praxi druhostupňového orgánu Úřadu ve stejných či obdobných případech, která je Úřadu známa z úřední činnosti, tedy s ohledem na skutečnost, že za subjekt odpovědný za spáchání předmětného přestupku v daném případě není možno považovat účastníka řízení, přičemž identifikace účastníka řízení, jakožto pachatele předmětného přestupku byla vzhledem k výše uvedenému chybná a v tomto ohledu je nutno přisvědčit námitkám účastníka řízení, že tento není subjektem odpovědným za spáchání předmětného přestupku.

Dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu správní orgán řízení vedené z moci úřední usnesením zastaví, jestliže zjistí, že u některého správního orgánu již před zahájením tohoto řízení bylo zahájeno řízení v téže věci, nebo jestliže v řízení, ve kterém nemohou pokračovat právní nástupci, odpadl jeho důvod, zejména jestliže účastník zemřel nebo zanikl, anebo zanikla věc nebo právo, jehož se řízení týká. Toto usnesení se pouze poznamená do spisu.

Dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže se v něm zjistí, že spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno.

Pod „odpadnutí důvodu řízení“ jako procesního institutu zastavení řízení vedeného z moci úřední dle ust. § 66 odst. 2 správního řádu nespádají případy, kdy správní orgán v řízení o přestupku dojde k závěru, že například skutek, o němž se řízení vede, není přestupkem či nebyl „obviněnému“ tedy účastníkovi řízení prokázán. Analogicky je třeba v těchto případech vycházet i u jiných správních deliktů z ust. § 76 zákona o přestupcích, který předpokládá, že v takových případech se rozhodnutí o zastavení řízení účastníkům oznamuje. V případech, kdy dochází k zastavení řízení nikoliv z procesních důvodů, ale z důvodů věcných, kdy se meritorně a s účinky věci pravomocně rozhodnuté rozhoduje o předmětu řízení, nelze vydat usnesení o zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 2 správního řádu, ale mělo by být vydáno rozhodnutí, které má povahu rozhodnutí deklaratorního, tzn. rozhodnutí dle ust. § 67 odst. 1 správního řádu. Správní orgán proto konstatuje, že vedené správní řízení bylo zastaveno s odkazem na ust. § 66 odst. 2 správního řádu ve spojení s ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích rozhodnutím ve smyslu ust. § 67 a násl. správního řádu.

S ohledem na vše výše uvedené správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. o zastavení správního řízení vedeného pod sp. zn. OSR-04119/2017-ERU s účastníkem řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu.

Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí.

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení